Se Západem neexistuje dialog, Rusko be mělo přestat hledat pravdu u mezinárodních soudů

- CZ24 News | 6. března 2020

RUSKO: Analytik Jevgenij Satanovskij, přezdívaný „Armagedonyč", k bolestivým zkušenostem RF s mezinárodními arbitrážemi s jejich specifickým výkladem práva…

Arbitráž v Haagu podpořila pozici Ukrajiny v jejích nárocích vůči Rusku kvůli Krymskému mostu a pravidlům lodního provozu v akvatoriu Kerčského průlivu. Na Ukrajině její náčelnictvo jásá tak, jakoby měl někdo v Rusku Haag brát na vědomí. Takže Krymský most zbouráme, vzdáme se Krymu a Donbas ponecháme svému osudu…

Vzhledem k rozhodnutí o žalobě JUKOSu, již dříve přijatému oním Haagem, se ptám, zda Rusko nemá na čase skončit s chozením po mezinárodních soudech při hledání pravdy? Tam, totiž pravda nebude. Pro nás – nebude. Zatímco pro všechny, kteří jsou proti nám, tam je. A to je pouhým okem viditelné.

Jistěže chápu, že pro mnoho dobře oblečených lidí s dobře sestavenými projevy, kteří si zvykli jezdit po Evropě a tam vystupovat jménem země, bude kategoricky proti. Oni také vycházeje z osobních a nikoli nezištných důvodů, v zájmu iluzorního úkolu integrace do světového společenství, tu pravdu ohnuli jako beraní roh. Mají snad teď zařadit zpátečku? No, a co jim i z profesionálního hlediska jiného zbývá?

Se Západem neexistuje dialog a tak jej nikdo nepotřebuje. Myšlenky o tom, že bychom ho měli vésti tak, aby Rusko nakonec něco vyhrálo, nemají smysl. Vyhrávat mohou oni jen ve vztahu k sobě samým, a jiný úkol nemají. A podle všeho soudě, nikdy neměli.

K čemu byly vytvořeny podivné formulace, kterými zakrývají svou naprostou impotenci a neperspektivnost všech těch mezinárodních arbitráží a všeho toho svinstva, do kterého zemi dotlačili? Vždyť, pokud si odmyslíme výsledky jejich činnosti, jsou to docela milí lidé. Chtějí dobro, jazyky lechtají, že z toho jste vedle. Pročpak se jim nikdy nic nedaří?

To proto – opakuji na vědomí náčelnictvu – že se nic podařit nemůže. Hrajeme hru s předem daným výsledkem, se zkušenými, předem nabitými a motivovanými švindlíři, a naprostými blby jako radily společenských zájmů – tak čemu se ještě divíme? Dávno byl čas s tím přestat. Ale rychlé a efektivní rozplétání gordických uzlů, to není naše cesta.

Takže budeme i nadále rozmazávat krupičnou kaši po bílém stole v Haagu. Je to výjimečně užitečný trénink stoicismu. Dostáváme po hubě a nastavujeme druhou tvář. A tak je to pokaždé.

Odpusť, Pane, všem těm idiotům i těm, kteří jim něco svěřil. Koně se skutečně v brodu nepřepřahají. Ale osly, koneckonců, snad vyměnit lze?!

Jevgenij Satanovskij